

ДУША НАШЛА СВОЈ МИР

(Извод из рецензије)

...
Ово је књига истине о болу и патњи. Истине која је добро приказала лоша времена. Показала да је црна боја НАША, боја од Косова до Присоја. Да су неке дјечије очи у тами проналазиле трачак свјетлости. Да је једна мала душа водила битку са ђаволима и утварама. Да вријеме није такво какво су говорили. Да је породица била изнад свега постојећег.

...
Аутор ове књиге има много завичаја. Сигурно да је један од њих и Сански Мост. То је први и најдражи њен завичај. То је и мој завичај. Трудим се да је разумијем.

Захвалан, што је написала књигу о себи и нама. О времену свих нас. О заблудама у које нас нечастиви често одводе. Књига је ово о начину како се много и мало љубави може свима подијелити. Књига је ово о љубави према неким који је нису хтјели примити. Њена душа једино тако може и поступати.

...
Временски опширна књига са текстом који брзо тече кроз бурна времена. Добро повезани периоди живљења. Изабране слике из живота тјерале су аутора да их тако постави. Реченица јесте нешто грубља, али је вријеме описивања такође грубо. Таква реченица је могла једино на овај начин приближити аутору проживљено. Догађаји су згуснути у трагичне кругове. До тих кругова се долазило претпостављеном љепотом. Све почиње надом. Нада се сукобљава са стварношћу. Стварност одређује

вријеме. Мисли се на вријеме живљења кроз циклусе који су били дио неминовности. Други су управљали осјећањима. Душа се отимала. Све је требало бити боље. Боље није било. Крај лошег се није могао предвидјети. Тај „лош крај” код аутора и није тако трагично описан. Није се имало снаге или се није жељело? Треба ову књигу пажљиво читати. Треба пронаћи оне љепше тренутке. То су они краћи срећни излети у машту којих има за оне који живају у читању.

Нисам успио дефинисати правац писања којем припада ова књига. Није то битно за читаоца. Наћи ће он ту много слика чак и оне које су аутору биле наметнуте. Из душе наметнуте. Из богатог памћења претворене у блиску стварност. Могло се и другачије поступити. Аутор није могао. Дуго је то стајало у њеној опсервацији. Трудила се да нађе што краћи пут до читаоца. Себе је ослободила. Мене је изненадила. Читаоци имају право закључивања. Ово је књига за пријатеље. Пожурите!

Трн, 15. 9. 2006. г.

Раде Врућинић Бојанов,
књижевник